

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้ (1) ศึกษาปัญหาในด้านอาชีพของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น ระดับชั้นมัธยมศึกษา ในโรงเรียนสอนคนตาบอด (2) ศึกษาความต้องการด้านอาชีพของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น ระดับชั้นมัธยมศึกษา ในโรงเรียนสอนคนตาบอด (3) ศึกษาแนวทางการเลือกอาชีพของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น ระดับชั้นมัธยมศึกษา ในโรงเรียนสอนคนตาบอด

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ปัญหาในด้านอาชีพของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น ระดับชั้นมัธยมศึกษา ในโรงเรียนสอนคนตาบอด ใน 5 ด้าน ในแต่ละด้านและโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง คือด้านการรู้จักตนเอง ด้านการตัดสินใจของตนเองและครอบครัว ด้านสุขภาพและร่างกาย ด้านการเงิน และด้านความรู้เรื่องอาชีพ
2. ความต้องการด้านอาชีพของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น ระดับชั้นมัธยมศึกษา ในโรงเรียนสอนคนตาบอด พบว่าอาชีพเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น ต้องการเป็นลำดับที่ 1 ได้แก่ อาชีพครู (ร้อยละ 44.00) เป็นลำดับรองลงมาคือ อาชีพนวดแผนโบราณ (ร้อยละ 21.33) อาชีพพนักงานรับโทรศัพท์ (ร้อยละ 18.67) อาชีพนักสังคมสงเคราะห์ (ร้อยละ 14.67) อาชีพขายสลากกินแบ่งรัฐบาล (ร้อยละ 13.33) อาชีพนักร้อง (ร้อยละ 10.67) อาชีพนักดนตรี (ร้อยละ 8.00) อาชีพนักประพันธ์ และอาชีพนักกายภาพบำบัด (ร้อยละ 6.67) และอาชีพนักแสดง (ร้อยละ 2.67) ตามลำดับ
3. แนวทางการเลือกอาชีพของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น ระดับชั้นมัธยมศึกษา ในโรงเรียนสอนคนตาบอด พบว่าเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็นมีแนวทางการเลือกอาชีพเป็นลำดับที่ 1 ได้แก่ เลือกตามใจตนเอง (ร้อยละ 76.00) รองลงมาคือ เลือกตามครู-อาจารย์แนะแนว (ร้อยละ 50.66) เลือกตามบิดามารดา (ร้อยละ 42.67) และเลือกตามเพื่อน (ร้อยละ 9.33)

The purpose of this research was to identify: (1) vocational problems of visually-impaired secondary school students at blind schools, (2) vocational needs of the students, and (3) vocational alternatives of the students.

The results were as follows:

1. The problems involved 5 aspects: self-knowing, self-decisions and families. health and bodies, finance, vocational knowledge, in general and each aspect, were at medium level.

2. The students' preferences were in rank order: teachers (44.00 per cent), traditional Thai masseurs (21.33 per cent), telephone operators (18.67 per cent), social welfare workers (14.67 per cent), lottery sellers (13.33 per cent), singers (10.67 per cent), musicians (8.00 per cent), writers and physical therapists (6.67 per cent), and performers (2.67 per cent).

3. The students' alternatives for vocations were their own preferences (76.00 per cent), and advice of their counselors (50.66 per cent), parents (42.67 per cent), and friends (9.33 per cent).